

det ved Indbetaling og Pantobligations Udstedelse til Kreditkassen, ligesom. eiheller en Taxationsforretning kan være Gjenstand for samme, naar der er afholdt Overtaxationsforretning.

Bliver en Taxations- eller Overtaxationsforretning ved Høiesteretsdom kjendt uefterrettelig, bestemmer denne Ret tillige efter Omstændighederne, hvorvidt en ny Forretning kan, under Berigtigelse af den tidligere Mangel, foretages af den samme Taxationsautoritet, eller om den skal henvises til en anden Taxations- eller Overtaxationskommission, hvilket da foranstattes af Indenrigsministeren.

§ 35.

Den Godseier eller Panthaber, som enten indanker en Taxationsforretning for Overtaxationskommissionen eller en Taxations- eller Overtaxationsforretning for Høiesteret, har til Kreditkassen at indsende Bevis for, at saadan Paaanke er sket, og ligesom Kjøbereren ikke er pligtig til at iværksætte Indbetaling m. v. til Kreditkassen forend til den i § 13 bestemte Termin, saaledes bør ei heller Kreditkassen tidligere modtage samme, medmindre alle i Sagen Interesserede dertil give deres Samtykke.

§ 36.

Er Uger efterat Taxationsforretningen er tilendebragt har Formanden — hvis den ikke imidlertid er bleven paaanket, hvorom Vedkommende da strax bør underrette ham — at ansætte en Kontinuationsforretning, ved hvilken Bonden bestemmer sig til at erklære til Protokollen, om han vil overtage Gaarden for den bestemte Kjøbesum, eller om han frasalder sin Begjæring om dens Overdragelse til Selveiendom i Kraft af denne Lov. Er der afholdt Overtaxationsforretning, har Bonden ved denne, inden 4 Timer efterat Resultatet er bekjendgjort for Parterne, at afgive en lige Erklæring.

Frasalder Bonden sin Begjæring om Gaardens Overdragelse, da er han ikke berettiget til at forny Begjæringen, før i det Mindste fem Aar ere helt forløbne.

Erklærer Bonden sig tilfreds med den bestemte Kjøbesum, men han ikke i rette Tid berigtiger, hvad der kontant skal udbetales af Kjøbesummen m. v. (§§ 13 ff.), er Godseieren berettiget til at vælge, om han vil sagsøge Bonden til Handelens Fuldbjærgelse, eller om han vil have saadan Misligholdelse tillagt den Virkning, at Bonden eller hans eventuelle Enke ikke kan fremkomme med nogen ny Begjæring om Gaardens Overdragelse i Kraft af nærværende Lov.

§ 37.

Doer Bonden, efterat have givet Godseieren den i § 23 omhandlede Underretning, men inden endelig Taxation eller Overtaxation er sket, da gaar ved hans Død den samme Ret til at erholde Gaarden til Selveiendom, som tilkom ham, over til hans Bo, eller, hvis han er gift, til det fælles Bo.

Over en saadan eventuel Ret kan der disponeres ved Testament i Lighed med de om Selveieres Testationsret over deres Gaarde gjældende Regler.

Saafernt Sagens Afgjørelse kan ventes at ville lide lang Forhaling, saasom ved Forretningens Udsættelse paa Grund af opstaaede Retstviftigheder, der først skulle paaafjendes ved Domstolene eller ved Forretningens Paaanke til Høiesteret, kan Bonden ved at lade thinglæse en Attest fra vedkommende Formand om, at han har forlangt sig Gaarden overdragen i Kraft af nærværende Lov, og at Sagen endnu staar under Forhandling, forebygge, at der fra Godseierens Side foretages nogen vilkaarlig Disposition med Hensyn til Gaarden, hvorved Bondens Afgang til at erholde denne kunde forrykkes.